

Vojeslav Molè:

Pesem mornarjev.

Prijadrali z juga smo stari mornarji
in v srcu še vedno se solnce smeji,
ko tonemo z jadri v razpaljeni zarji
in morje nam pesem večerno šumi.

Bregovi cvetoči, z vrtovi odeti,
bregovi z opojem vonjavih noči,
od trt se iskrečih v sanjah razgreti, —
zdravica življenju vsi vaši so sni.

Devojke smejoče, ve rože radosti,
ve sanje ognjene nekdanjih daljin,
ve lavor v razpletenih lasih mladosti, —
najlepši smehljaj je na vas zdaj spomin.

Bolesti, ve solze na dnu hrepenenja,
ve zveste družice vseh naših poti,
ve pesmi, vabeče v zatok pozabljenja, —
najgloblje ste zrle življenju v oči.

Viharji, viharji, vi verni drugovi,
zanesli ste z juga pod tiho nas noč,
za nami še vedno cvetejo bregovi, —
a nam ste v zameno podarili moč.

O jadra, ve jadra iskreča se v zarji,
v neskončne zdaj tonemo sanje noči
utrujeni, stari, samotni mornarji, —
a v srcu še vedno se solnce smeji.

